

Е

ε *num. ord.* шестыи шести, *par. abest A.* • *not. margin., par. abest B*

26r20 А (μό ε respondeτ εύχή ἄλλη), 49r B (ἱ = 26), 97v22 А (γλά ε respondeτ ἡχος πλάγιος ά), 102v4 B (έ = 6), 103r5 B (ἱ = 16), 103v8 B (ἱ = 26), 104r20 B (ἱ = 36)

εκ 100r5 → εφεмъ

евангелие **п 1)** евангелие, εὐαγγέλιον А, *par. abest B.* **2)** блага вест, благовещение, εὐαγγέλιον С

sg. nom. εβῆλη 37v2 B, εβᾶ 106r8 А, *gen.* εβῆλης 10r19 А, *acc.* εβῆλη 10r23 B, 32r11 B, 94r4 C (Eph 6.15), 96r6–7 А, 97r15 C (Eph 6.15), εβᾶ 58v18 B, *loc.* εβαῆλη 58v18 –19 В

евангелистъ *m* евангелист, εὐαγγελιστής А

pl. gen. εβῆλетъ 14v16 А, *loc.* εβῆτεхъ IIIv3 А

еврѣскъ *adj.* еврейски, юдейски, τῶν Ἐβραίων А. → неврѣскъ

m. pl. nom. εβրѣцъ 16r7–8 А

евъга *f (nomen proprium)* Ева

sg. nom. εвъга 2r5 ø (respondeτ fortasse Еўа, vide Naht 4, not. 5)

евъпракснѣ *f (nomen proprium)* Евпраксия (светица от V в.)

sg. loc. εвъпракснї 93r3 ø (respondeτ fortasse Еўпраξіа)

егда *adv., conj. 1) adv.*: когато, ὅταν А, *par. abest B.* **2) conj. temp.**: когато, по време на, в случай на, εἰς τό *cum inf.* С, ἐν τῷ *cum inf.* D, ἐπί *cum gen.* Е, ἐν ἀρχῇ *cum gen.* F, *par. abest G*

εѓда 12v1 F (var. Е et εἰς *cum acc.*), 13v19 E (var. εἰς *cum acc.*), 17r20 B, 17v18 G, 31v17 G, 38r16 G, 62v4 D, 71r12 B, 73r12 A (Ps 4.4), 79v23 B, 86r6 B (A sec. Mt 5.11), 88r21 B, 90v1–2 А, 96r18 G (add.), 100r8 C, Ir1 G, εѓда 88v25–26

егдаже *conj. temp.* когато, по време на, в случай на, ὅτε А

егдаже 27v24 ø, 33v10 ø, 36v19 ø, 53r9 А, 99v23 ø

еда *partic., conj. 1) partic.*: ако, *par. abest A.* **2) conj. fin.** еда къгда да не би да, да не би никога да, μήποτε В

еда не 47r17 А (εὶ οὐ sec. Mt 26.42), еда къгда 74r1 А (Ps 12.4), еда къгда 74r2 А (Ps 12.5), еда къгда 76v16 А

единаче *adv.* още, все още, докато още

единача 41v2 ø

единачинъ *adj.* монашески, μοναδικός А. ♦ единачинъи *οбразъ* монашески начин на живот, отшелничество, σχῆμα τοῦ μοναχικοῦ В, ἄσκησις С, σχῆμα μοναστρίας D

m. sg. gen. единачинааго 98r22 B, 99r20–21 C, *acc.* единачинъ 80v21 D (var. σχῆμα μοναζουσης ετ σχῆμа μονахоū), *n. sg. acc.* единачиное 93v14 –15 А

εδηненне	εкιопътъ
εднненне <i>n</i> единство, цялост, ἐνότης A sg. acc. εднненне 105v18–19 А (Eph 4.3)	
εднноестъствиъ <i>adj.</i> единосъщен (за Светата Троица) f. sg. gen. εднноестъствиъна 61r6 ø (respondet fortasse ὁμοούσιος)	
εднномждръно <i>adv.</i> единомислено εднномждръно 86г16 ø (respondet fortasse ὁμονοητικῶς vel ὁμοφρόνως, cf. Naht 266, not. 16)	
εднносжциъ <i>adj.</i> единосъщен (за Светата Троица), ὁμοούσιος f. sg. dat. εднносжциънъ 64v2–3 А	
εднночадъ <i>adj.</i> единороден, единствен (син), μονογενής А m. sg. nom. εднночадъ 47v1 ø, gen. εднночаддаго 11r12 ø (A sec. Fr 665, not. 5), 14r13–14 А, 14r21 А, 15r23 А, 23r16 А, 27r1 А (vide Naht 31, not. 20–21), 30r17–18 ø, 41v7 ø, 56r9 А, 58r6 ø (var. А), 81v8 А (vide Naht 31, not. 20–21), 81v21–22 А (vide Naht 250, not. 24), εдн% (про εднночаддаго) 74v5 А, εд.% (про εднночаддаго) 95г26 А, gen.–acc. εднночаддаго 41г5 ø, εднночаддаго 24v2–3 А, dat. εднночаддомоу 23v16 А, 56г4 А, instr. εднночаддимъ 32г20–21 ø, 52г14 А	
εдннество <i>n</i> единство, цялост sg. acc. εдннество 86v18 ø	
εдннъ <i>num. card.</i> един, εῖς А, μόνος В, unus (I) С, tds. ein D. ♦ εдннъ κτъжъдъ всеки един, εῖς ἕκαστος Е. ♦ нн εдннъ, нн εдннъ же нито един, никой, μηδείς F, οὐδείς G, μὴ μόνος H, par. abest I. → Δ, εднноиќ	
m. sg. nom. εдннъ 11v4 ø bis, 24r16 В, 50r22 ø (A sec. Mt 27.38), 51r17 G (ннедннъ), 54v26–55г1 Н (нн εдннъ), 55г5 В, 57r11 В, 57v14–15 В, 61v9 В, 67г3–4 ø, 72v10 ø (add.), 72v17 D, 77г20 В, 88г8 ø, 105v20 А (Eph 4.4), 105v3 А (Eph 4.5), 105v24 А (Eph 4.6), IIг9 ø (respondet fortasse B sec. 57v11), gen. εднного 28г5 I, 28г7 I (нн εднного же), 47г12 ø (A sec. Mt 26.40), gen.–acc. εднного 73г24 А (Ps 4.9), dat. εднномоу 1v8 В, 23v15 В, 41г7–8 ø, 41г9 ø, 58г10 В, 94v16 В, 106г2–3 Е (Eph 4.7), acc. εдннъ 65v21 А, loc. εднномъ 18г7 ø, 55г26 F (нн въл εднномъ же), 62г10 Е, f. sg. nom. εднна 105v23 А (Eph 4.5), n. sg. nom. εднно 3v18–19 G (ннеднноже), 105v19–20 А (Eph 4.4), 105v23–24 А (Eph 4.5), gen. εднного Iв17 ø, acc. εднно 83г24 I (нн въл εднноже), 104v8 С, 105v21–22 А (Eph 4.4), loc. εднномъ 36v12 I (нн въл εднно мъестъ reg ettorem ех нн въл εднномъ мъестъ, vide Naht 84, not. 12), 67г14–15 ø, voc. εднное 84v13 ø	
εднноиќ <i>adv.</i> веднъж εднноиќ 70г5 ø, 70г25 ø	
εдъва <i>adv.</i> едва εдъва 68г10 ø (respondet fortasse μόγις sec. Lc 9.39, vide Naht 188, not. 10)	
ен <i>interj.</i> да ен 63г2 ø, 72v16 (pro τι, respondet tds. trohtin, vide Naht 214, not. 16)	
εкюпътъ <i>m (nomen proprium)</i> Египет, Αἴγυπτος А sg. gen. εкюпта 13v25 А	

елеонъскъ

εἰπε

елеонъскъ *adj.* елеонски, отнасящ се до планината Елеон, τῶν ἐλαιῶν Α*f. sg. acc.* ελεονъскъж 46v24 ♂ (A sec. Mt 26.30, Lc 22.39)елнко *adv.* колкото, ὅσως A, quantum B. ♦ ελнко же... толнко колкото... толко-ва, quamdiu... tantum C. ♦ εлнко снла можетъ според силите, според възмож-ностите си, катътъ δύναμιν D

ελнко 91r21 A, 92r5–6 D, 104r4 B, 104v13 C, 106v7 A (Mt 22.9)

εлнсън *m (nomen proprium)* Елисей (старозаветен пророк), Ἐλισταῖος A*sg. loc.* εлнсън 6v10 A, 20v18 Aеноуаръ *m* януари, ianuarius*sg. gen.* εноуаръ 103v4 Aепнскопъ *m* епископ, episcopus A*sg. nom.* εпнскопъ 102r13 A, εпнскопъ 102v14 A, εпнскопъ 103v21 ♂епнскопъство *n* епископство, ἐπισκοπή A*sg. acc.* εпнскопъство IIIv19 Aеръмънъскъ *adj.* ермонски, отнасящ се до планината Ермон, Ἀερμών A*f. sg. nom.* εръмънъска 9r12–13 A (Ps 132.3)есперниа *f* вечерня, вечерна служба*sg. loc.* εсперниа 59v7 ♂естество *n* естество, материя, същност, οὐσία A*sg. gen.* εстъствъ 78v8 ♂, *loc.* εстъствъ 84r11 ♂, *pl. nom.* εстъства 1v6–7 Aетеръ *pron.* някой, някой си, един, τίς A. ♦ εтетъ ннъ някой друг, ἔτερος τιςB, ἄλλος τις C, който и да е друг, *par. abest* D. ♦ съ връменемъ етеромъ за ня-какво (известно, определено) време, χρόνῳ τινὶ E. ♦ ведъ годинъти етеры в неопределен момент, ἀωρίᾳ τινά F*m. sg. gen.* εтера 31r19 ♂ (fortasse A sec. Lc 14.1), *acc.* εтетъ 52r24 ♂ (vide Fr 763, not. 12), *instr.* εтеромъ 54r4 A, *f. sg. gen.* εтетъ 54r26 F, *n. sg. acc.* εтеро 19v1 B, 90r17 B, *instr.* εтеромъ 54r23 A, *pl. instr.* εтетъ 88r16 ♂

етъ 69v3 → отъ

ефесен *m (pl. t.)* ефесянин, жител на Ефес, Ἐφέσιος A*pl. dat.* εфесеомъ 105v9 Aефремъ *m (nomen proprium)* Ефрем (син на Йосиф според Стария Завет), Ἐφ-ραίμ A*sg. instr.* ε% 100r5 A (pro εфремомъ, Ps 79.3)ефътнмъ *m (nomen proprium)* Евтимий (светец от V в.), Еὐθύμιος A*sg. dat.* εфътнмоу 92v25 Aеце *adv.* още, *par. abest* A. ♦ не тъкъм... нъ еце не само..., но и, оу μόνον... ἀλλ' ἔτι B

еце 72r24 A (add.), 79v8 A, 90r6 B, 92r22 A